

Чиликъ* с. м. чурѡкъ, чирѡкъ: Изострувать една малка клечка и отъ двата краища, кое-то наричатъ чиликъ; взимать и една тояга — неж наричатъ мачка. Ч. 9. (ср. мачка).

Чимширъ* (*tchimchir s. t. Buis*) с. м. самшитъ, буксъ: Чимширъ порти. М. 120. **Чимширенъ** пр. Той сыгльда новъ заровень гробъ, украсенъ съ чимширени вѣнчи. Зк. 120. Чимширени быткы. Ч. 23. Чимширени пошковы. *ib.* 27.

Чина с. ж. 1) тетка (жена чичо—дяди), см. чичо. 2) вообще обращение къ женщинамъ.

Чинаръ* (*tchenar, tchinâr platane*) с. м. платанъ: Шетнала съ Калешъ Гюргя отъ чинар-отъ до бунар-отъ, Си загива сарма коланъ. М. 287. Та си пойде на бунар-отъ—край чинар-отъ. М. 385.

Чиния* (*tchini, adj. et s. pers. De Chine, porcelaine de Chine*) с. ж. фаянсовая посуда, особенно тарелки. **Чинийка Чинийче(нце)** ум. Нѣколко чяши и чинии и др. т. Л. Д. 69 р. 171. Стъ-блото, ченіята и др. ни дохождатъ отъ Австрія *ib.* 73 р. 133. Булката стои права, дръжи въ рѣцѣ ченіж, като лѣнъ, полива на крѣсницѣ-тж ливантъ да си умые малко рѣцѣтъ. Ч. 55. Марта донесе малкото столче и тури на него чинийка съ кисель пресоль. К. III. 137. Баба отлива малко медець въ едно чинийченце *ib.* 219. **Чиниенъ** пр. фаянсовый: Чиниены-ты игралца. Л. Д. 69 р. 101.

Чинтяни* (*tchintian, s. t. Caléon des femmes*) с. м. мн. ч. штаны: Му излегла невѣста-та—Съ аль кошули дуръ до земи, Со чинтяни чичекли, Аль збжунче до колена. М. 376. Да си земить Секула деченде, Да си земить фрушки-те ножина, Да 'и кла'ить въ русо-то перче, Да пресечить н' Арап-отъ чинтяни. М. 145.

Чинъ с. м. съ чл. **Чинътъ** 1) чинъ: Кумъ, дѣверъ, стары свать, заложникъ, свахи, зълви, сички тия лица каковы чинове дръжатъ въ свадьбы и какво попрѣдание ся сказва за тѣхъ. Пк. 4. 2) классъ: Въ повече-то отъ тѣхъ, раздѣлены на по нѣколко класове или чинове, прѣдавать ся слѣдующы-ты науки. Л. Д. 69 р. 179. 3) парта: Дѣвой-кы-ученицы мирно нарядены въ чинове надошли бѣхж. *ib.* р. 144.

Чинъ гл. св. 1) син. восточ. Бол. правъ, дѣлаю: Сѣ почудишь тога що да чина М. 54. „Ами сега що ке чина“? М. 137. „Учете ме, що да чина, Една майка имамъ, болѣ да ѣ немамъ; Она не ме пуца вонка да излезамъ. М. 378. (Искрен) Милици глава отсече Па ѣ на книга написал, Що ѣ Милица чинила. Д. 34, 168—170. Лелѣ вараи змѣя троглаво, Що ти чинил та ме толко ѹдри? Д. 38, 39—40. Що чини въ Софія? Нищо, куповахъ си кожи. (что дѣлалъ)?—Що чинишь? (син. Що правишь) что подѣлываешь?—„Ей селяни, мили брака? Сакамъ